

Розповідь про вугра

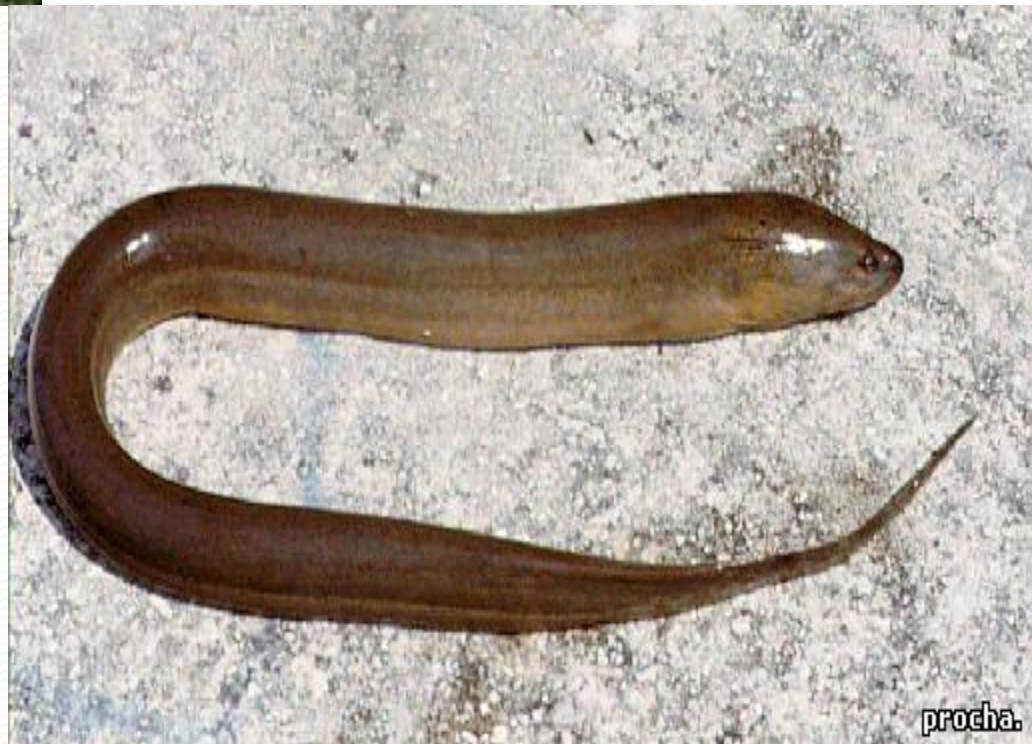
Плавальний міхур дуже великий й у великих екземплярів сягає 80 см. Визначено, що електричний вугор має добре розвинений слух. Вони мають апарат Вебера, який з'єднує вухо з плавальним міхуром, що значно розширює можливості їх слуху.

Густі, в'язкі шкірні покриви тіла .
Виконують функції захисного шару, часто від їх власного електричного струму. Забарвлення дорослих електричних вугрів оливково-коричневе, нижній бік голови й горла яскраво-жовтогарячі, край анального плавця світлий, очі смарагдово-зелені. Забарвлення молодих риб світліше, вохристого відтінку, іноді з мармуровим малюнком.

Ці риби мешкають у річках, що впадають в Оріноко й Амазонку, а також у болотах північно-східної частини Південної Америки. Зустрічаються в таких країнах як Бразилія, Французька Гвіана, Гайана, Перу, Суринам. Перші відомості про електричного вугра європейці отримали від іспанських завойовників у 17 сторіччі.

Укус вугра !!!

Перший детальний опис було зроблено 1729 року. 1766 року Карл Ліней описав вид на основі праць нідерландського дослідника Яна Гроновіуса і дав йому наукову нагороду. Naturalісти не відразу повірили, що ці риби завдають удару саме електрикою. Припускали, наприклад, що вони якимось загадковим способом «заморожують» людську руку або стрімко б'ють по ній.

Виникла ідея написати пару слів про одну із самих загадкових риб якщо не у всьому світі, то в наших водоймах безперечно.

Звісно мова йтиме про вугра. Достеменно і зараз вчені сперечаються про таємниці його розмноження, існує багато спірних аспектів і думок, але не викликає сумніву те, що вугор це дійсно дивовижна риба.

Місце проживання

Вилічний вугор

Маскировка

Вугор

Автори

М.Руслан

Ю.Максим

В.Олександр

Б.Діана